

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

33. De præparatione ad SS. Com[m]unionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

cum servo illo debitore. *Patientiam habe in me, Mat 20. Et omnia reddam tibi.*

III. Comparabo me ad sacram Evcharistiam percipiendam, quo opere non est aliud efficacius ad gratiam referendam. *Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, Et nomen Domini invocabo.* III. S. Evcharistia sumptio Ps. 115. 12.

MEDITATIO XXXIII.

Preparatio ad sacram Communionem.

DE excellentia & fructu Sacramenti hujus considerabitur in 4. parte; ubi de institutione; & in 6. parte, inter beneficia. Nunc considerationes tantum aliqua proponuntur præparatoria ad sumptum. *Dignitas visitantis, vilitas visitati, modus, finis.*

PUNCTUM PRIMUM.

Dignitas visitantis. Perfectiones divinae in Christo consideranda sunt, & qua est in se infinitus, & qua extra se est principium, finisque omnium, & cum tantus sit, non fuit ei satis induisse carnem nostram, nisi etiam singulis sese hominibus corporaliter communicaret, & in eis sedem thronumque collocaret, quo accederemus cum fiducia misericordiae consequendae, auxiliique opportuni. I. Excellentiae Divinitatis Christi.

Deinde consideretur idem Christus, qua homo. Is est, qui in utero Virginis conceptus, mortuusque novem mensibus, tabernaculum suum II. Humanitatis.

suum innumeris & amplissimis ornavit donis. Qui, adhuc ex utero, sanctificavit præcursorem, ejusque matrem Spiritu Sancto replevit, quidni ad me veniens, & in me existens, pariter faciat suæ gratiæ participem? Iam natus, & in præsepio locatus, adoratores suos Pastores & Magos magnis impertiit bonis, & qui ipsum intra me venerabundus excipio, exosculor, in-donatus relinquer? Iam natu grandis obibat regiones benefaciendo & sanando omnes, & ad me ingressus non similia præstabit? Caro illa tot cruciata suppliciis, & sanguis ille per tormenta effusus pro salute mea, in Sacramento sumpta, non operabuntur in me salutis effectum? Hic est qui spoliavit infernum, in cælos ascendit, & sedet à dextris Dei, dans bona hominibus. Hic egit mortalis. *Magistrum, Medicum, Redemptorem, Pastorem, & Sacerdotem* pro me, haud dubiè talem se nunc quoque exhibebit animæ meæ, quando tam benignè ad eam ingredi non dedignatur.

Officia
Christi.

Ergo ad illius me pedes provolvam cum Mag-
Luc. 7. dalena, lavans eos lacrymis contritionis, cum
38. *Syrophanissa tangam* fiducialiter *ejus vestimenti*
Affectus *fimbriam*, ut sanus fiam. Immittam in latus ma-
Mat. 9. nusque ejus manum meam & digitos, excla-
28. mans cū Thoma, *Dominus meus, & Deus meus.*
Joan. 20,
23.

PUNCTUM II.

Vilitas
hominis
Vilitas visitati. Is est homo, ad quem diver-
 tit Deus. O vile hospitium, nec vile tan-
 tum,

tum, sed immundum & horridum! Lingua hominis, quâ primùm excipit Christum venientem, est universitas iniquitatis; guttur, quod demittit, gurges crapulæ, & sepulchrum patens, fœtorem omnem exhalans; pectus & interiora, quod inducitur, est sentina pravæ cogitationum & appetitionum.

Talis est homo ex se, nisi tu, Domine, laveris illum, & ornaveris; & vel fuisse aliquando talem, sufficit, ut indignus reputetur favore tam eximio visitationis tuæ: visitas tamen, & mansionem apud eum facis, & cænas cum illo: *Psalm 42*
O inclina cælos tuos & descende! adhuc tecum cælestium virtutum comitatum, quo adorne- tur thalamus animæ meæ, ad dignè te excipiendum. *Oratio.* O Spiritus Sancte, & Sanctificator! qui gloriosæ Virginis Matris Mariæ corpus & animam, ut dignum Filii Dei habitaculum effici mereretur, plenitudine gratiæ præparâsti, da, ut qui eundem Dominum excepturus sum, si minus pari, quod fieri nequit, puritate, saltem non indignè suscipiam.

PUNCTUM III.

Modus visitandi hominem. Suffecisset, si Modus, modò se in Sacramento præsentem exhibuisset aspiciendum & adorandum, ut olim serpentem æneum; vel ad summum, si tangeudum, ut virtus de illo exiens sanaret nos ab infirmitatibus animæ spiritualibus. At voluit intimè nobis copulari & in ipsa viscera pervadere, Manducidèoque in cibum se tradidit. Et impletur hîc carivultus

Jerem. 31 etiam illud. *Homo circumdabit virū*, complectitur enim Christum, perfectum Deum & hominem, non brachiis, sed intimis visceribus, quoad sacræ perdurant species divini Sacramenti.

PUNCTUM IV.

Finis.

Finis visitandi hominem, nempe ut ei speciatim illa conferat, ob quæ mortalis olim venit in mundum. Itaque venit 1. Ut Salvator, quo pretium sui sanguinis mihi communicet. 2. Ut medicus, ad tollendas ægrotudines per opportuna pharmaca. 3. Ut magister, ad instruendum & illuminandum. 4. Ut sacerdos per hoc sacramentum applicaturus mihi fructum sui cruenti sacrificii. 5. Sicut nutrix, ut lactet me sua dulcedine, pacis osculum præbeat, sibi que adstringat amplexu charitatis, impleaturque illud sponsæ desiderium. *Osculetur me osculo oris sui.* Sed & alia similia licet cogitare, quòd veniat, ut pastor me requirens, ut defensor, ad protegendum, ut ignis, ad purificandum & accendendum cor meum charitate.

Cant. 1. 1

Propria egestas.

Post hæc, vel potius inter hæc, dum singulas causas considero veniendi, vicissim necessitatem meam conferam: veluti quàm indigeam Salvatore, medico, magistro, & reliquis. Hinc partim admirabor dignationem Dei, partim vota inflammata concipiam, fruendi tam multiplici bono. Admirabor: nam quid opus erat ob eos fines sic se demittere? Elias & Elisæus super defuncti pueri membra seipsos contraxerunt,

Præpar. ad sacram Commun. 135

sunt, membra membris jungentes, ut illum ad vitam revocarent. Sic se Dominus majestatis in panis particulam restringit, ut vitam mihi reddat, & poterat id solo nutu facere. Quando autem venire ipse vult ad sanandum me, quâ satis exardescam in illius desiderium? Dicam: *Excita potentiam tuâ, & veni, ut salvû me facias. Utinam disrûperes cœlos, & descenderes, à facie tua montes defluerent*, elata corda amore liquescerent, *Rorate cœli desuper, & nubes pluant justum.* Hisce & similibus sententiis me accendam cupiditate participandi divina mysteria, in ipso puncto maximè communionis: nam hic cibus, quò profit, quàm avidissimè capiendus est. Sed & contemplatione tantæ puritatis & sanctitatis, ô velim purior esse astris! Certè dabo operam, ut me à præcedenti communionem die ita mente & corpore custodiam, ut in nulla re vel levissima delinquam, ut sicut à media nocte jejunos esse ab omni cibo & potu debeo, ita sim à culpa jejunos.

Oratio.
Ps. 79. 3.
Is. 64. 1.
45. 8.
Puritas.
sumētia.

MEDITATIO XXXIV.

De spirituali Communionem.

Servit hæc cōmunio præparationi. i. ad communionem Sacramentalem: deinde audiendæ Missæ cum fructu. Nam sicut Sacerdos celebrans offert sacrificium in gratiarum actionem pro acceptis beneficiis, ad propitiationem peccatorum pro vivis, & defunctis, & ad impetranda

Com-
muni-
o
spiritalis
ad quid?

